

[Justitsministeren.]

hindre eller begrænse trafikuheld, vil blive grundigt overvejet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Else-Merete Ross* til ministeren for Grønland:

„Hvad agter ministeren at gøre for at sikre, at fortsatte resultater på samfundsforskningens områder indgår i planlægning af den fremtidige udvikling i Grønland?“

Else-Merete Ross: I 1955 nedsatte statsminister Hedtoft et udvalg bestående af psykologer, sociologer, etnografer og andre samfundsforskere. Udvalgets opgave var gennem koordinerede videnskabelige undersøgelser at tilvejebringe en alsidig belysning af samfunds- og kulturudviklingen i Grønland og af virkningerne af de omfattende reformer, som var blevet påbegyndt i 1951. Man ville derigennem sikre folketinget og administrationen et solidt grundlag for det videre arbejde til fremme af en rolig og harmonisk kulturel udvikling fra gammelt til nyt i Grønland.

Fra 1958 til 1963 afgav udvalget 9 rapporter. Rapporterne om den grønlandske kriminallov og ægteskabslov er direkte indgået i lovgivningsarbejdet, medens de andre i særlig grad har været udnyttet af administrationen; f. eks. danner rapporten om uddannelse baggrund for det grønlandske uddannelsesråds oprettelse og arbejde. Det grønlandske landsråd udtrykte i 1963 enstemmigt ønske om, at udvalgets undersøgelser blev videreført, og at særlig Øst- og Nordgrønlands udviklingsproblemer og børns og unges tilpasningsproblemer og andre emner blev undersøgt af udvalget. Desuden gav landsrådet udtryk for den opfattelse, at samfundsforskning bør indgå i planlægningen af den fremtidige udvikling i Grønland. Både den tidligere Grønlandsminister og det ærede medlem hr. Rosing udtalte under åbningsdebatten i 1963 deres anerkendelse af det udførte arbejde. G 60-udvalgets flertal siger i Grønlandsudvalgets betænkning af 1964 side 89 — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„Det er af værdi, at man ved den videre udbygning af Grønland tager det for-

nødne hensyn til de psykologiske og kulturelle faktorer, og at man søger at basere sin viden inden for disse områder på systematiske undersøgelser.“

Udtalelsen lagde endvidere vægt på, at der er et nært samarbejde mellem forskningen og de myndigheder, der planlægger udviklingen i Grønland.

Trods alle disse positive udtalelser har det videnskabelige forskningsudvalg ingen opgaver haft, siden det afgav den sidste rapport i 1963.

Mener ministeren, at de rapporter, der allerede foreligger, giver tilstrækkelig baggrundsviden for det fremtidige planlægningsarbejde i Grønland? Mener ministeren i modsætning til det grønlandske landsråd, at det er unødvendigt at undersøge udviklingsproblemerne i Øst- og Nordgrønland, og at det er unødvendigt at få en undersøgelse af børns og unges tilpasningsproblemer, og mener ministeren, at landsrådet har vurderet forkert, når det udtrykte ønske om, at samfundsforskning burde indgå i planlægningen af den fremtidige udvikling i Grønland?

Vi har for nylig vedtaget en 4 milliarder kr.s investeringsplan for Grønland. Jeg kan ikke tro andet, end at de tekniske og andre fremskridt, som vi håber må blive følgen deraf, samtidig griber så dybt ind i hele det grønlandske samfunds struktur, at det er nødvendigt, at vi nøje følger de menneskelige og kulturelle virkninger. Det har undret mig, at vi investerer betydelige beløb i praktisk samfundsforskning henede gennem socialforskningsinstituttet og i u-landsforskning, medens man i øjeblikkets Grønland kun foretager spredte undersøgelser og tilsyneladende ikke benytter sig af forskningsudvalgets kapacitet. Da man skulle tro, at man netop i en tid med store investeringer i Grønland måtte have særligt behov for samfundsforskningens medvirken, vil jeg derfor spørge ministeren, hvad han agter at gøre for at sikre, at fortsatte resultater på samfundsforskningens områder indgår i planlægningen af den fremtidige udvikling i Grønland.

Ministeren for Grønland (*Carl P. Jensen*): Jeg kan bekræfte den af det ærede medlem givne redegørelse for samfundsforskningens oprindelse og ligeledes, at udvalget fik den